SHURUH

Kommentarer och förklaringar till Sayyid Qutbs,

Milestones

(Milstolpar eller Vägmärken)

Introduktion

Denna bok ingår i litteraturen från “Sanningens förkunnare”

https://www.facebook.com/sdaahaqqen

Alla rättigheter är reserverade för Sanningens förkunnare.

Översättningen har gjorts av Abu Omar, Olof Janson

Tillstånd ges att dela innehållet i denna bok, med korrekt källtillskrivning och ingen ändring av innehållet.

Introduktion

All lov tillhör Allah (swt). Så vi prisar Honom för Hans vackra namn och upphöjda och fullkomliga egenskaper. Vi prisar Allah för Hans domslut och beslut, som omfattar allt i tillvaron.

I inledningen till boken Milestones (även ibland kallad som ”Vägmärken”) belyser författaren, Sayyid Qutub, de mest väsentliga fakta och viktiga ämnen som behandlas i boken. Redan i början av inledningen börjar författaren med ett uttryck av visshet, för att betona och börja utforska det mest betydande problemet, som mänskligheten står inför idag. Denna precisa beskrivning av mänsklighetens nuvarande allvarliga situation följs av en förklaring av dess orsaker, behandling och vägledning till den raka vägen.

Författaren presenterar dessa punkter med en sådan självsäkerhet och värdighet att vi omedelbart blir imponerade av hans visshet och klarhet i visionen. Denna attityd påminner om Allahs sändebud (fred vare över dem alla), när de stod inför sina folk med sanningens utmaning (Al-Haqq) och förmedlade att de inte hade några tvivel eller tveksamhet i sitt uppdrag. Således börjar inledningen med en rättfram utmaning, full av värdighet och stolthet, men också överflödande av barmhärtighet och medkänsla för mänskligheten. Denna djärva utmaning konfronterar dem vid makten och de ansvariga för mänsklighetens nuvarande dilemma, och tvingar läsaren att ta en tydlig ställning; antingen för eller emot; baserat på otvetydiga fakta och principer. Boken utmanar omedelbart *”jahilliya”* (Även om den ursprungliga betydelsen av jahilliya är okunnighet, har termen en mycket bredare innebörd och betecknar vilken tid eller plats som helst där islam inte är den rena levande verkligheten i det mänskliga samhället. Även vår teknologiskt och vetenskapligt avancerade era, som påstås vara mycket kunnig, definieras som och är jahilliya eftersom islam inte är den rena levande verkligheten i dagens samhälle.)

Mänskligheten vid kanten av en avgrund

"Mänskligheten står idag på randen av en avgrund, inte på grund av hotet om fullständig utplåning som hänger över dess huvud – detta är bara ett symptom och inte den verkliga sjukdomen..."

Det råder ingen tvekan om att vi måste stanna upp och reflektera över naturen och betydelsen av att vara "på randen av en avgrund." Endast om vi djupt förstår denna avgrund kan vi dra nytta av dessa vägvisare. Vår första instinkt och önskan borde vara att fly och bli räddade från att falla ner i denna avgrund. För det andra borde vi känna det enorma ansvaret att rädda mänskligheten från denna avgrund, och för det tredje bör vi

vara ödmjuka inför uppgiften och dess stora omfattning. Det är utan tvekan en stor fråga, och några ytligt formulerade påståenden räcker inte – snarare bör stora ansträngningar göras för att förstå naturen av denna avgrund, dess många färger och nyanser, dess stadier och dess djupa och genomgripande inflytande på människans liv – vi är en del av detta tillstånd. Vi lever i ett fast grepp om detta *jahilliya*. (*Jahilliya* är ett korrumperat tillstånd där människor har gett sin lydnad och dyrkan till andra än Allah. Det är ett tillstånd av total okunnighet om den Gudomliga vägledningen. Även om ordets rotbetydelse är "okunnighet", har termen en mycket bredare innebörd och betecknar varje tid eller plats där islam inte är den rena och levande verkligheten i det mänskliga samhället. Även vår teknologiskt och vetenskapligt avancerade era, som påstås vara mycket kunnig, är *jahilliya* eftersom islam inte är den rena levande verkligheten i samhället. Termen kan användas för att beskriva varje plats, land eller tid där *jahilliya* är utbredd.) På grund av detta behöver vi förstå dess natur på djupet för att kunna känna igen vägskyltarna som leder ut ur detta och upptäcka de nödvändiga milstolparna och lärdomarna.

Profeternas roll i att rädda mänskligheten genom historien

Den som studerar människans historia kommer att märka att varje gång mänskligheten avlägsnar sig långt från Allahs (swt) väg och är djupt försjunken i *jahilliya* (okunnighet och avvikelse från gudomlig vägledning), skickas en profet av Allah (swt) för att hjälpa mänskligheten att återvända till den rätta vägledningen. Profeten upprättar ett kriterium genom vilket de som vill bli vägledda kan räddas och skiljas från dem som avvisar denna sanning.

Detta är det mönster genom vilket alla profeter har skickats, när deras folk stod på randen av avgrunden, som en sista utväg; en räddning innan de sjönk djupare ner i avgrunden.

Profeten Muhammad (fvmh) säger i en hadith (i betydelse): "Allah (swt) såg på mänskligheten och Han ogillade dem, vare sig de var araber eller icke-araber, med undantag för några få kvarlevor av tidigare folk som fått boken." (dvs folk som tidigare fått en bok som Kristna och Judar - relaterat av Muslim). Innan han skickade profeten (sas), såg Allah (swt) på människorna och ogillade dem för att de hade lämnat Hans religion, den föreskrivna livsstilen Han hade satt upp för mänskligheten. Människorna hade fördärvat jorden och låtsats vara gudar själva, vilket hindrade mänskligheten från att hitta den rätta vägledningen. De förstörde livet på jorden med alla medel de kunde – det är därför Allah (swt) hatade dem – förutom några få kvarlevor av det tidigare de folken som fått Boken.

Det råder ingen tvekan om att varje *jahilliya* i historien var i precis samma situation, när en profet skickades av Allah (swt). Annars skulle de ha fortsatt vandra långt från den

rätta vägen, vilse i mörker och ledda vilse. Vi ser att profeten Nuh (fvmh) var den första profeten, som skickades av Allah (swt) till mänskligheten efter att de hade avvikit långt från den rätta vägen, trots att de tidigare hade varit vägledda ända sedan sin skapelse. Situationen som Nuh (fvmh) och de få rättfärdiga troende med honom mötte var detsamma som dagens islamiska förespråkare står inför, präglad av arrogans, vägran att ta emot rätt vägledning, en önskan om otro, orättfärdigt förlöjligande av de troende, stolthet över sin missledning, upprättande av falska gudar och avgudar, och att utmana Allah (swt), krävande bevis och hånfullt begärande straff. Detta är en verklighet, som har upprepats om och om igen i mänsklighetens historia, vilket har lett till att en profet från Allah (swt) har uppenbarat sig när mänskligheten stod på avgrundens rand, och Allah (swt) beslutade att vägleda och rädda dem som förtjänade säkerhet.

Det råder ingen tvekan om att den sista profeten, Muhammad (fvmh), kom när mänskligheten var försjunken i all slags smuts i alla aspekter av livet, och därför stod på randen av en avgrund. Detta inkluderade människor som inte bara var avgudadyrkare, utan även de som hade avvikit men fortfarande betraktade sig själva som folk som fått boken – alla hade avvikit från Allahs (swt) väg. Salman al-Farsi (må Allah vara nöjd med honom) nämnde att den sista rättfärdiga personen han levde med från folket som fått boken svor att han inte kände till någon annan som fortfarande var på den rätta vägen, förutom honom själv. Han hänvisade sedan Salman till Medina och påpekade att den sista profeten från Allah (swt) skulle uppenbara sig i dess närhet. Detta var tillståndet före profeten Muhammad (fvmh): Det var som om alla källor till vägledning hade dött ut, alla ljuskällor hade slocknat. Därför fanns det inget annat att göra än att vänta på nästa profet från Allah (swt), den nästa soluppgången över mänskligheten.

En undersökning av den samtida jahilliya

Om vi ser på dagens *jahilliya*, råder det ingen tvekan om att mänskligheten aldrig har förtjänat Allahs (swt) missnöje, vrede och hat så mycket som den gör idag. Detta gäller särskilt eftersom mänskligheten idag har medel att återvända till Allah (swt) och säkra sin frälsning. Allah (swt) har lämnat kvar på jorden en fast ljuskälla för alla som vill ha korrekt vägledning. Det är tänkbart att tidigare folk inte hade sådana källor, och det är därför de inte kunde finna vägledning. Deras böcker hade blivit förvanskade, och de så kallade lärda religiösa männen, oavsett om de kallade sig judar eller kristna, hade uppfunnit sina egna nya religioner. Mänskligheten saknade en bok; en som de kunde vara säkra på verkligen kom från Allah (swt).

I kontrast mot det har mänskligheten idag en bok, oförvanskad och bevarad av Allah (swt):

”*Vi har utan tvekan sänt ner Budskapet, och Vi ska sannerligen bevara det från förvanskning.*” (Surah Al-Hijr 15:9)

Dessutom åtnjuter dagens mänsklighet fördelen av en historia fylld med ljus: Den magnifika berättelsen om den grupp av troende, som antog denna bok, Koranen, levde efter den, praktiserade den och därigenom kom ut från mörkret till det rätta ljuset. Dessa människor, som en gång hade varit okunniga araber, skulle på så kort tid bli lärare för världen. Det är välkänt hur dessa människor, som betraktades som svaga och obetydliga, framträdde med denna vägledning för att besegra de två stora imperierna i historien på mindre än ett kvarts sekel. Faktum är att de var på väg att upprätta Islam över hela världen.

Dessutom har mänskligheten fortfarande en naturlig läggning som längtar efter ordentlig vägledning. Vidare lever mänskligheten i stor misär just nu. Allah (swt) beskriver denna misär i sina ord:

” Men den som vänder ryggen åt Mig [och Mina budskap] skall få ett eländigt liv och på Uppståndelsens dag skall Vi låta honom stiga fram blind." (Surah Ta-Ha 20:124)

Det råder ingen tvekan om att mänskligheten lever i ett bedrövligt, förödande tillstånd, men ändå fortsätter den att fly och vägra ta emot riktig vägledning!

I en nyligen publicerad artikel skrev en författare om hur mänskligheten gjorts medvetslös i dessa moderna tider. Han sa att världen lever i omedvetenhet och inte vet vägen tillbaka till Allahs (swt) välbehag. Han talade om hur denna omedvetenhet har separerat människor från sanningen och hindrat dem från att se ljuset, vilket har säkerställt att de förblir i ett miserabelt liv. *Jahilliya* har blivit specialiserad på att vilseleda människor, avleda dem från sanningen och se till att de förblir i ett halvt medvetet eller till och med helt omedvetet tillstånd.

Det råder ingen tvekan om att den som betraktar *jahilliyas* liv blir fullständigt förvånad! Finns det inga kloka människor bland dem? Till och med de som är intresserade av att rätta till situationen söker medel som ligger långt ifrån att uppnå verkliga resultat. Detta beror på att de har avvikit från den verkliga sanningen, och i själva verket vill de inte ha sanningen. De vill bara överleva för att kunna fortsätta leva på samma sätt. De vet att sanningen, som i själva verket är det enda sättet att rädda sig själva, kommer att kosta dem och föra med sig något som de inte gillar. Därför söker till och med de kloka inte sanningen, eftersom de inte är villiga att följa den.

Därför står mänskligheten för närvarande på randen av en avgrund. Koranen talade till den första generationen av troende om detta:

Och grip alla med ett fast grepp om Guds räddningslina och låt er inte splittras! Minns Guds välgärningar mot er: fiendskap hade rått mellan er, men Han lät [viljan till]

försoning tränga in i era hjärtan och med Hans välsignelse blev ni bröder. Ja, Han räddade er från randen av en flammande avgrund! Så klargör Gud Sina budskap för er för att ni skall få vägledning. (Surah Ali Imran 3:103)

[Vem är den bäste?] Den som uppför sin byggnad på en grund av gudsfruktan och strävan att vinna Guds välbehag eller den som bygger sitt hus på lös grund, vid randen av ett stup, så att det störtar samman [och drar] honom med sig ned i helvetets eld? Gud vägleder inte de orättfärdiga;
(Surah At-Tawba 9:109)

Sålunda är avgrundens rand ett sant tillstånd som mänskligheten står på närhelst det är avvikelser från Allahs (swt) religion och Hans budbärare (frid vare med dem alla). Det är därför vi måste känna till denna verklighet och fara. Koranen beskriver det ytterligare:

Var sanna i den rena, ursprungliga tron på Allah och sätt ingenting vid Hans sida; den som sätter något vid Allahs sida är det som om han störtade från skyn och blev fåglarnas rov, eller fördes långt bort av vinden till en avlägsen okänd plats. (Surah Al-Hajj 22:31)

Den person som nämns här nådde den lägsta punkten eftersom han associerade en annan gudom med Allah (swt) och fortsatte i denna stora förlust. Det är då Allahs budbärare kommer för att hindra människor från att falla ner i denna avgrund. Så, vem än som önskar att tro på Allah (swt) blir räddad, och vem än som önskar avvikelse tillåts att göra det. Detta är mänsklighetens nuvarande situation.

När vi talar till folket bör vi tala med självförtroende, helt nöjda med vår position. Vi är nämligen representanter för en mycket högre ståndpunkt, därför måste vi utmana dem. Detta kräver att vi fullt ut har förstått denna sanning och blivit säkra på den. Vi är stolta och glada och insisterande, så vi kan möta hela världen. Dessutom behöver vi vara starka och modiga. Vi bör också inte ha något tvivel om att de står på randen av en avgrund och att de alla kommer att stå emot oss.

Vi märker nuförtiden i massmedierna att det mest irriterande för jahilliya är att islamiska grupper har antagit ett riktningssätt i sitt tänkande. De anklagar de islamiska grupperna för att dela upp världen i strikt två kategorier: Rätt eller Fel, Troende eller Icke-troende, Sant eller Falskt. Således ger dessa grupper inte jahilliya någon chans att argumentera, ursäkta sig eller rationalisera. Detta förödmjukar jahilliya, eftersom muslimerna insisterar på att se jahilliya som den förlorande och föraktade parten. Jahilliya ber om dialog och säger: "tala med oss, acceptera den andra åsikten – du kanske inte har absolut rätt." Detta tiggeri visar att de är besegrade, trots att de försöker framstå som mäktiga och på offensiven människor som inte ger dem en chans till samtal, försoning eller diskussion. Detta är vad de säger i sina medier om muslimerna: ”De där okunniga människorna känner inte till islam, och detta det är därför de kallar andra som icke-

muslimer (otrogna eller kafir).” Detta irriterar dem väldigt mycket, men det är helt klart Sanningen, som Allah (swt) uppenbarar:

*SÄG: "Ni som förnekar sanningen! *Jag dyrkar inte vad ni dyrkar. *Inte heller dyrkar ni vad jag dyrkar. *Och jag kommer aldrig att dyrka vad ni dyrkar *och ni kommer heller aldrig att dyrka vad jag dyrkar. *Ni har er tro - och jag har min tro!"* (Surah Al-Kafiroon 109:1-6)

Jahilliya står inte på randen av en avgrund på grund av faran för fullständig förintelse, utan detta är snarare en konsekvens av dess olydnad och dess avvikelse från Allahs (swt) väg. Detta är slutresultatet för varje civilisation i historien vars folk börjar följa sina egna begär och når en hög grad av överflöd, övermod och självhävdelse. Faran för dess undergång på grund av dess avvikelse är bara ett symptom på den verkliga sjukdomen.

Som exempel är döden en slutpunkt och en konsekvens – inte sjukdomen i sig. Sjukdomen är den avvikelse som patienten lider av.

Värderingar och deras betydelse i livet

Den verkliga sjukdom som mänskligheten lider av är dess förlust av livsviktiga värderingar. Författaren använder ordet ”värderingar” här för att syfta på allt som är stort, vackert och sant i människans liv – vare sig det är tro, beteende, moral eller utveckling.

Människan är människa på grund av dessa värderingar – utan dem är hon inte längre människa.

Mänskligheten kom till existens i det ögonblick den erkände sina värderingar. Det var först när själen blåstes in i den lerform som Allah (swt) hade skapat, som Adam (frid vare med honom) började vara människa. Innan dess var han bara lera.

Från början såg änglarna på honom utan att veta vad han var, men efter att själen hade blåsts in i honom fann de att han var något helt annorlunda – en unik varelse, utan motstycke i hela universum. Därefter befalldes änglarna att falla ned i tillbedjan inför Adam:

"När Jag har format honom (i rätt proportion) och blåst in i honom av Min ande, fall då ner i tillbedjan inför honom." (Surah Al-Hijr 15:29)

Det var själen som gjorde stycket av lera till en människa och gav henne hennes värden. Så om själen vägleder personen blir han människa – och motsatsen sker om det är leran som vägleder honom.

Då blir han värre än djur, eller till och med sämre än livlösa ting:

"Tror du att de flesta av dem lyssnar eller förstår? De är bara som boskap – nej, de är ännu mer vilsegångna från vägen." (Surah Al-Furqan 25:44)

Koranen illustrerar detta faktum genom exemplet med vissa människor som har avvikit från att uppfylla sina ansvar och att anta den Sanning som Allah (swt) har erbjudit dem:

"Liknelsen med dem som ålades Mose lag men som inte tillämpar den är som liknelsen med åsnan som bär böcker. Eländig är liknelsen med det folk som förnekar Allahs uppenbarelser. Och Allah vägleder inte de orättfärdiga."
*(Surah Al-*Jumu'a 62:5)

Ta åsnan – den som inte uppskattar värdet av det den bär och inte förstår det eller drar nytta av det – människan som känner till Sanningen men inte tillämpar den Sanningen är ännu värre än åsnan, som är ursäktad genom sin skapelses natur.

Så om åsnan hade en människas yttre och sinne, och ändå inte använde sitt förstånd, då är den värre:

"Och berätta för dem berättelsen om den som Vi gav Våra tecken, men han avlägsnade sig från dem, så följde Satan honom, och han blev en av dem som gick vilse. Och om Vi hade velat, skulle Vi sannerligen ha upphöjt honom med dem, men han höll sig till jorden och följde sina begär. Så hans liknelse är liknelsen med hunden: om du angriper honom flämtar han, och om du lämnar honom ifred flämtar han ändå. Det är liknelsen med dem som förnekar Våra tecken. Så berätta berättelsen – kanske de reflekterar." (Surah Al-A'raf 7:175–176)

Det råder ingen tvekan om att den människa som Allah har gett Sina tecken och uppenbarelser har en enorm möjlighet att återvända till den rätta vägen och höja sig, eftersom de har fått både kunskap och fri vilja.

Icke desto mindre har massorna idag förbigått dessa stora gåvor, följt sina egna begär och dragits mot sin jordiska natur, och därför är deras liknelse som hundens:

"Eller tror du att de flesta av dem lyssnar eller förstår? De är endast som boskap – nej, de är ännu längre bort från Vägen." (Surah Al-Furqan 25:44)

Allah (swt) betraktar dem som utan förståelse och hörsel, och betraktar dem i själva verket som värre än boskap.

"De värsta av skapelserna hos Allah är de döva och stumma – de som inte förstår. (22) Om Allah hade sett något gott i dem, skulle Han helt säkert ha låtit dem lyssna. Men även om Han hade låtit dem lyssna, skulle de ändå ha vänt ryggen och vägrat (att tro)." (Surah Al-Anfaal 8:22–23)

"Sannerligen, de värsta av levande varelser inför Allah är de som inte tror – så de kommer inte att tro." (Surah Al-Anfal 8:55)

Det råder ingen tvekan om att när människor blir djupt fast i lera, och när mörkret skymmer Sanningens ljus, så sjunker de under djurens nivå – och till och med ännu värre. Därför, om människor har ett sinne och känslighet, kommer de att vägra kasta sig huvudstupa in i att vara som djur, och därigenom förtjäna det slutliga öde som Allah har hotat dem med: att hamna i Helvetets eld. Och de kommer att säga:

"Om vi bara hade lyssnat eller använt vårt förstånd, skulle vi inte ha varit bland de som vistas i den brinnande Elden!" (Surah Al-Mulk 67:10)

Den europeiska mentaliteten och judarnas roll i att leda mänskligheten mot avgrunden

Trots detta insisterar jahilliya i många fall på att odla människans djuriska aspekter. Jahilliya njuter till och med av att vara som djur, och kan till och med känna sorg över att vara människa.

Den samtida europeiska "renässansen" är grundad på idén om att förvandla människan till ett djur. Detta efterfrågas inte bara av intellektuella och tänkare, utan det är också något som folket i allmänhet begär. De vill vara djur och vägrar vara människor. De insisterar på denna fördjurisering.

Allah, den Allsmäktige och Upphöjde, säger:

"Och Vi har sannerligen hedrat Adams barn, och Vi bar dem på land och hav, och Vi försåg dem med goda och tillåtna ting, och Vi har föredragit dem framför många av dem som Vi har skapat, med en tydlig förträfflighet." (Surah Al-Isra 17:70)

"Och när din Herre sade till änglarna: 'Jag skall sätta en ställföreträdare på jorden'... *"* (Surah Al-Baqarah 2:30)

Trots detta vill människor inte vara de hedrade representanter (ställföreträdare, kalifer) som Allah (swt) har utsett. De vägrar att vara människor; istället vill de vara djur.

Den samtida "renässansen" är byggd på grunden av att fördjurliga människan. Darwins teori, som i europeisk historia anses vara teoriernas moder, användes som en ursäkt för att rädda mänskligheten från kyrkans tyranni, från religionens tyranni, från munkväsendets förtryck och från den felaktigt uppfattade underkastelsen till rening.

Darwinismen kom för att ge dem så kallad ”lättnad”, och folket höll fast vid denna ideologi. När Darwin först började tala om variation inom biologin som en stigande trappa, talade han varken om ideologi eller om de intellektuella, kulturella eller sociala aspekterna av människans historia.

Han hypoteserade bara om biologiska relationer mellan levande varelser och hur dessa kan ha utvecklats.

Sedan kom judarna och utnyttjade denna teori för att konstruera alla möjliga destruktiva idéer för människans liv. Detta gav Europa en ursäkt för att olyda kyrkan, ja, till och med att överge religionen helt.

Detta eftersom judarna ville få de kristna att lämna religionen i allmänhet – inte för att vägleda dem till en bättre religion, utan för att hindra dem från att kunna rätta till sin religiösa förståelse. Judarna hade en fördel av detta eftersom de siktade på att ta bort alla religiösa barriärer, eftersom judarna själva hade blivit förföljda i religionens namn. Under den tiden, när en europé lånade pengar från en jude, behandlade han honom som en hund och sade till juden: "lägg pengarna på bordet och rör mig inte med din hand." Således utsattes judarna för våldsam förföljelse. Vid början av upproret mot kyrkan, när folket ropade: "lämna inte en enda präst eller aristokrat levande!", var judarna angelägna om att hålla folket borta från religionen. Faktum är att det från början bara var ett uppror mot kyrkan, inte mot religionen. Men judarna kom och utvidgade det till att bli ett uppror mot religionen, ett uppror mot Allah (swt), och ett uppror mot alla värden. De hade använt Darwins teori och gjorde den till grunden för det uppror de hade initierat i Europa.

Darwin var inte den första som kom med evolutionsteorin. En fransman vid namn Lamarck hade föregått honom. Lamarck hade föreslagit samma teori, men judarna kunde inte använda den vid den tiden eftersom kyrkan var stark. Men när kyrkan blev svag, började folket att röra på sig, och revolutionen mot kyrkan grydde. Då kunde de använda Darwins teori och dess implikationer för att leda Europa vilse och förhindra mänskligheten från att någonsin återvända till Allah (swt).

Den första implikationen av Darwins teori är att förneka Skaparen. Darwin säger: "Förslaget om intellektuell eller avsiktlig kraft i livets eller skapelsens process är inget annat än ett ingripande av naturliga element i en ren mekanisk process." De antog Darwins uttalanden för att påstå sig bevisa – på vetenskaplig grund – att det inte finns någon Skapare, och att livet uppstod enbart utifrån mekaniska förutsättningar och genom ren tillfällighet. Således, enligt dem, fanns det inget behov av att föreslå att det fanns någon medveten intelligens bakom skapelseprocessen.

När de förnekade Skaparen (swt) drog de undan mattan under kyrkans fötter, som redan tyngde folket i Guds namn. Så de drog slutsatsen: om de kunde dra ner Gud, skulle de bli av med kyrkan, eftersom Jesus hade sagt: "Jag har gett min makt till min kyrka."

Den andra implikationen av Darwins teori är att göra ett djur av människan. Religionen omger människan med en gloria av storhet och ära. Människan är Allahs (swt) ställföreträdare på jorden, och Han skapade henne med Sina egna händer (swt) och föredrog henne framför alla andra skapelser.

Så människan har en hög status som skyddar henne från förnedring. Men folket var irriterade på kyrkan och dess förbud mot många saker. De ville återvända till de barbariska tiderna under grekerna och romarna. Så föddes idén om mänskan var ett djur

– att vara ättlingar till högt stående apor, dessa från lägre apor, och dessa från lägre däggdjur, och så vidare.

Så människan var enligt denna teori inget annat än det: ett djur. De sågs som den sista länken i en lång kedja, men ändå bara djur. Eftersom människan nu betraktades som bara ett djur, fanns det inget behov av att hon skulle ha moral, religion eller värden. Varje försök att höja henne över denna rang sågs som "okunnighet" och "ovetenskapligt."

Det ansågs nödvändigt att människan skulle "befrias" från sin mänsklighet och fortsätta i sin djuriskhet. Denna idé blev grunden på vilken alla europeiska forskare efter Darwin fortsatte. Alla utgick från denna fasta punkt: att människan är ett djur. Sedan tvistade de om hennes form. Freud sade att hon är ett sexuellt djur, och den behavioristiska skolan föreslog att hon är en varelse utan fri vilja, tänkande eller val – att hon endast rör sig genom betingade reflexer, och därför inte är ansvarig för sina handlingar.

Därefter kom existentialismen, en människoskapad filosofi och ideologi, som gick ut på att människan är fri att leva sitt liv hur hon vill. Så teorin om människans animaliska ursprung har mycket farliga konsekvenser som tar bort alla begränsningar från hans liv. Om djur kan para sig var som helst – varför skulle inte människor kunna göra detsamma? De lyckades faktiskt med att tillåta människor att ha sex på gatorna. Sedan blev protester mot detta en form av bakåtsträvande tänkande, reaktionärt beteende, inblandning i andras rättigheter och förtryck.

Utifrån denna synvinkel uppmuntrades den så kallade civilisationen att anta inställningen att om man ser något sådant, bör det betraktas som normalt – som om någon äter eller dricker: personen tillfredsställer bara ett av sina naturliga behov; om han är hungrig, äter han, om han är törstig, dricker han, och om han har en sexuell drift, tillfredsställer han den var som helst. Varför ser du konstigt på detta? Då måste du vara en bakåtsträvare. Sedan försöker denna *jahili*-person stämma dig, eftersom du försöker hindra honom från hans naturliga rättigheter. De lyckades alltså faktiskt med att förvandla människan till ett djur – ett sexuellt djur, som Freud sade. Freud påstod att varje begränsning av sexuell frihet är ett hinder för mänsklig lycka. Han ansåg att idealiska beteenden är konstigheter eller avvikelser. Han ansåg att civilisationen byggdes på bekostnad av människans lycka eftersom den använde en del av hennes energi till vetenskap och upptäckt och berövade henne det fria djurlivet i djungeln. Djuret skapade ingen civilisation – så varför skulle människan? Vi nämner dessa detaljer endast för att på djupet förstå den västerländska tankevärlden och deras upp-och-nedvända synsätt i dessa stora frågor, och för att förstå exakt var de står. De vägrar inte bara Allahs (swt) befallningar eller tvivlar på Hans existens, utan de frigör också människan från hennes egen sanna natur och det som gör henne upphöjd. Det har blivit ett offentligt krav att människan betraktas som ett djur. Den som inte vill bli ett djur har ingen plats i den europeiska civilisationen. Därför vill de kraftfullt påtvinga detta överallt – genom sociala möten, feministiska konferenser och prostitution. I Europa eller

Amerika hittar man grafiska bilder och inbjudningar till prostitution på bussar eller i tunnelbanor. I Holland och Tyskland visas kvinnor i skyltfönster helt nakna med prislappar per timme. Också homosexuella män visas på samma sätt – som om man köper en sko eller en klänning. Ingen jahilliya har någonsin gjort något liknande sedan mänsklighetens början med samma grad av djärvhet som den samtida jahilliya. Detta är vad som motiverar oss att rena denna jahilliya – eller dö i försöket – utan att acceptera något kompromissande. Denna situation kan inte accepteras av någon ren människa, särskilt inte om han är en troende på Sändebudets uppdrag.

Den fullständiga frigörelsen av mänskligheten från livsviktiga värden har lett till denna grad av förnedring och förlust – vare sig i öst eller väst. Man kan säga att östblocket (kommunismen) kollapsade på grund av denna nedbrytning av mänskligheten. Det kan vara sant, men det föll faktiskt som ett helt system – inte bara som idéer – särskilt bland östliga samhällen. Det föll för att detta låg i dess själva väsen. Det förstördes senare medvetet på grund av rädslan för att de människor som blivit illa behandlade och förnedrade skulle kunna börja söka efter ett alternativ – den sanna religionen hos de Troende. Särskilt eftersom inflytandet från de afghanska jihad-rörelserna började påverka de islamiska regionerna i Sovjetunionen, och människor där började hoppas och föreställa sig att de också kunde uppnå frihet om de gjorde detsamma. Denna fara uppfattades av de anti-islamiska planerarna, och så nedmonterade de snabbt Sovjetunionen på ett mycket snabbt och löjeväckande sätt – vilket till och med förvånade dem själva. Det föll mycket snabbt, och öst omfamnades av väst och gavs löften om obegränsad frihet och rikedom, och hölls därmed borta från att söka den sanna religionen.

Västvärlden är olämpliga att leda världen; mänskligheten behöver ett nytt ledarskap

Oavsett om det gäller öst eller väst, är alla långt borta från de livsviktiga värderingarna, från sin Skapare, och från samhällets ryggrad – familjen. Alla europeiska idéer syftar till att förstöra familjen. Familjen är ursprunget till godhet och värden i människans liv. De försöker förstöra den för att kunna förstöra hörnstenen i mänskligheten och bärare av livsviktiga värden. Som ett resultat av förlusten av värden har Europa blivit olämpligt för ledarskap, och därför är det nödvändigt att ha ett nytt ledarskap, och detta är Qutubs nästa punkt:

"Det är nödvändigt för mänskligheten att ha ett nytt ledarskap! Världsledarskapet av den västerländska människan är nu på nedgång, inte för att den västerländska kulturen har blivit materiellt fattig eller för att dess ekonomiska och militära makt har blivit svag."

Detta är tydligt verkligheten framför oss. Väst är inte materiellt svagt eller fattigt. Det är inte heller svagt ur militär synvinkel. Förenta staterna betraktar sig själva nu som världens herre. De gör vad de vill, militärt eller ekonomiskt. Alla dessa avtal (som JAT) och andra visar att det vinner mer makt både ekonomiskt och militärt.

"Den västerländska ordningens period har kommit till sitt slut, främst för att den är berövad de livgivande värden som gjorde det möjligt för den att vara mänsklighetens ledare."

Så denna ordning kommer att falla därför att den redan har förlorat sina livsviktiga värden – de livsviktiga värden som är grundstenarna på vilka varje mänsklig struktur är byggd:

"Det är nödvändigt att det nya ledarskapet bevarar och utvecklar de materiella frukterna av Europas kreativa geni, och också att det förser mänskligheten med sådana höga ideal och värden som hittills förblivit oupptäckta av samtida mänsklighet, och som också kommer att bekanta mänskligheten med en livsstil som är harmonisk med den mänskliga naturen, som är positiv och konstruktiv, och som är genomförbar."

När Qutub talar om de nya värdena, menar han inte teoretisk islam. Frågan handlar inte om referens och teori, utan det handlar om praktik och tillämpning i den verkliga världen. Mänskligheten praktiserar för närvarande inte islamiska värden – varken i den del av världen som tidigare var islamisk, eller i den sedan länge etablerade *jahili*-världen. Därför är de värden som upprätthålls av islam helt olika de som praktiseras idag, trots att de finns i böcker och i den islamiska historien. Dessa värden skulle betraktas som helt nya i förhållande till samtida människors verkliga liv.

Motsägelser i beteendet hos de så kallade muslimerna i våra länder är tydligt synliga i vårt dagliga liv. Till exempel, trots att man ser många kvinnor bära hijab (ytterkläder), så går dessa samma kvinnor på gatan fulla av smink, visar sig med olika smycken och klär sig i uppseendeväckande kläder. Detta motsägelsefulla beteende visar tydligt att de inte förstår islam, och dessutom inte förstår hijabens grundläggande syfte. Ofta kan man se kvinnor göra Umrah (en rit i Makkah liknande Hajj) och gå runt Kaaba iförda attraktiva röda kläder – vilket betyder att de inte förstår konceptet att dölja sin attraktionskraft, innebörden av att skyla sig själv, och begreppet blygsamhet. Frågan om att män upphetsas av kvinnors skönhet och attraktionskraft förstås inte heller. Därför har hijab, ur deras synvinkel, inget värde. Hela frågan handlar inte bara om att dölja kroppen. Poängen är att täckningen av kroppen uttrycker begreppet kyskhet, anständighet och renhet – så att kvinnans kropp inte blir det yttersta målet för hungriga ögon och inte blir ett medel för att väcka mäns begär.

Islam, med sina korrekta värden och sin livsstil, är det enda system som kan ge mänskligheten ledarskap

Således presenterar islam helt nya värden, och samtidigt bevarar och uppskattar de materiella framstegen i Europa. Detta därför att islam inte avvisar och inte förnekar det materiella livet i sig, och inte kastar bort eller förbjuder lagliga, nyttiga och rena ting.

Islam betraktar dock återuppbyggnaden av denna jord enligt vissa värden som en skyldighet i detta liv. Därför bör det inte finnas någon rädsla för islams vägledning till mänskligheten, eftersom en del av detta ansvar är att bevara mänsklighetens materiella framsteg.

Qutb fortsätter:
"Islam är det enda system som besitter dessa värden och denna livsstil. Tiden för vetenskapens återuppvaknande har också nått sitt slut. Denna period, som började med renässansen på 1500-talet e.Kr. och nådde sin höjdpunkt på 1700- och 1800-talen, har ingen återupplivande anda.

Alla nationalistiska och chauvinistiska ideologier som uppstått i modern tid, och alla rörelser och teorier som härrör från dem, har också förlorat sin vitalitet. Kort sagt, alla människoskapade individuella eller kollektiva teorier har visat sig vara misslyckanden.

Vid denna avgörande och förvirrande vändpunkt har islams och den muslimska ummats tur kommit." ("umma betyder ett riktigt Islamiskt samhälle)

Det råder ingen tvekan om att mänskligheten, och särskilt den tidigare islamiska världen, snubblar fram på ett ologiskt sätt. De som tillhör den icke-islamiska världen – däribland kristna, avgudadyrkare, kommunister och så vidare – vet vad de vill och förkunnar ärligt sin mest grundläggande tro: hedonistisk självtillfredsställelse. Således strävar de efter förfall, och uppträder till och med extremt för att tillfredsställa sina lustar. I kontrast är den så kallade islamiska världen hycklande, då den höjer fanan för extremt höga islamiska värderingar och talar om islamiska frågor med stor tydlighet – men detta är bara prat och saknar innehåll. När man lyssnar på koraniska radiostationer och hör hur de talar om islam, om etik, om familjen, samarbete, renlighet och rening med mera – hör man underbara ord och värden. Härskarna tvingas att säga liknande saker i sina konferenser. Men verkligheten är fullständigt motsatt islam. I hela världen idag finns det ingen plats som lever i ett sådant tillstånd av schizofreni, förvirring och förvillelse som vår nation, som en gång varit ett islamiskt samhälle.

Behovet av islam har återigen uppstått under denna fruktansvärda period av förvillelse och oro i vår nation. Det måste finnas ett visst sätt att återupprätta islam som är förenligt med nationens nuvarande verklighet. Hur kan vi förmedla islam till denna nation? Det

måste finnas något nyskapat, nya verktyg eller vad som helst som kan hjälpa oss att fullfölja denna plikt på ett eller annat sätt.

"Vid denna avgörande och förvirrande vändpunkt har islams och den muslimska ummats tur kommit – islams tur, som inte förbjuder materiella uppfinningar. Den räknar dem faktiskt som en skyldighet för människan från tidens början, när Allah utsåg henne till sin ställföreträdare på jorden, och betraktar det – under vissa villkor – som tillbedjan av Allah och som ett av syftena med människans skapelse."

Hur kan islam spela sin tilldelade roll?

För att föra människor från mörkret till ljuset måste det finnas en levande rörelse som uppnås genom en samling människor, genom en nation som representerar islam. Detta är en av islams egenskaper, så som Allah (swt) har sagt:

"*Sannerligen! Allah kommer inte att förändra tillståndet hos ett folk förrän de själva förändrar det som finns i dem.*" (Surah Ar-Ra'd 13:11)

Qutb förklarar:
"Islam kan inte uppfylla sin roll utom genom att ta konkret form i ett samhälle – snarare i en nation; för människan lyssnar inte, särskilt inte i denna tid, på en abstrakt teori som inte är förverkligad i ett levande samhälle."

Mänskligheten vill se handling. Allt som har verklig existens har starkare påverkan på människor än de mest utvecklade teorier. Islam måste etableras i form av en verklig levande samling människor som representerar den islamiska nationens moral och sätt att tänka i alla livets aspekter (moral, beteende, relationer, osv). Detta samhälle måste upprättas eftersom den islamiska världen bara talar om islam utan att implementera det i verkligheten. Annars kommer det nuvarande tillståndet att bli ett falskt vittne och en felrepresentation av islam, bekräftat genom motsägelserna mellan de så kallade islamiska talarna och deras beteende. Exempel på detta är många i de länder som är längst bort från och praktiserar islam minst (som de västra delarna av de arabiska länderna och Libanon), såväl som länder som låtsas följa islam som Saudiarabien. Inget av dessa länder tillämpar eller följer islam. *Jahilliya* känner till denna verklighet, trots yttre framtoning och trots det tunna täcke som döljer de mest avvikande samhällena.

Vad kommer att övertyga människor om islam? Det måste finnas en grupp människor som lever enligt islam. Det är därför Qutb sade:

"Den muslimska gemenskapen betecknar inte namnet på ett land där islam en gång har bott, inte heller ett folk vars förfäder levde under det islamiska systemet vid någon tidigare tid."

Detta är verkligheten i denna tid. Hela den så kallade islamiska världen talar om sin tidigare ära, men i själva verket görs ingenting för att verkligen upprätthålla islam. Ironin är att nationens lärda – eller de som låtsas vara lärda – inte ens inser detta problem: Den muslimska nationen baseras inte på arv eller en plats, utan, som Qutb säger:

"...det som definierar nationen är ett folk vars liv, tankar, tillstånd, system och värden uppstår från det islamiska sättet. Denna nation, med dessa kännetecken, existerar inte längre på jorden idag efter att Allahs (swt) styrande lag har försvunnit från hela världen."

Detta är inte en ny definition, utan det är sanningen, och trots dess enkelhet verkar den märklig för de icke-troende. Därför säger Qutb, baserat på denna definition:

"...då är det nödvändigt att den muslimska gemenskapen återställs till sin ursprungliga form."

Samtidigt som man teoretiskt bejakar denna definition, ser vi att lärda från Al-Azhar (en långvarig institution för islamisk lärdom i Egypten) utfärdar en förklaring där de säger: "Vår regering förkastar inte någon av Allahs (swt) befallningar." Förtjänar denna nation, med all sin slapphet och förlust, verkligen att betecknas som en muslimsk nation? Förkastar den verkligen inte något av Allahs (swt) befallningar? Det är uppenbart att dessa lärda bara memorerar böcker och endast diskuterar tekniska detaljer inom rättsvetenskap (fiqh). Därför är de inte verkliga lärda, utan snarare okunniga – ja, till och med illojala och bedragare. De som uttalar detta påstående är verkligen okunniga, illojala och bedragare. Ändå tror de fortfarande att de är troende. Detta är den enkla sanningen, men de vill inte erkänna den klara och enkla sanningen. Det är nödvändigt att återupprätta denna nation för att Islam återigen ska kunna uppfylla sin förväntade roll att leda mänskligheten. Islam kan inte stå ensam – det kan endast bestå genom en islamisk grupp. Återupprättandet av denna nation har sin egen metodik. Det är nödvändigt att väcka denna nation från det tunga lager av nonsensidéer och system som har samlats ovanpå den – idéer som inte har något med Islam att göra, även om människor låtsas att de tillhör den så kallade islamiska världen. Denna enorma ansamling är inte bara resultatet av de senaste åren, utan har samlats under mycket lång tid – ända sedan de visa efterträdarna till Allahs Sändebud (fred över honom) föll (dvs. de första fyra kaliferna). Som all ansamling började det lite i taget och har gradvis lagts på hög.

Avvikelse i islams historia.

Det råder inget tvivel om att denna ansamling började hopa sig sedan omvandlingen av perioden med de vise kaliferna, som valdes fritt, till ett kungadöme som ärvdes. Även om tidiga lärda tillät detta arv var det endast som en tillfällig åtgärd för att undvika uppror och oro. Varje samhälle behöver visa, uppriktiga och hängivna ledare – detta var

inte fallet för de flesta av de familjerelaterade efterträdarna. Detta förklarar nonsens-idéers ansamling i islams historia, vilket visades i felaktiga beteenden, flera uppdelningar och partier. Om det hade funnits ledare som Omar ibn Khattab (må Allah vara nöjd med honom) som skyddade nationen till den grad att han bekymrade sig om välfärden för ett djur i Irak, i fruktan att en dag bli ifrågasatt om det – om guvernörer hade varit på den medvetandenivån, skulle sådana partier och uppdelningar inte existera. Hur skulle sådana grupper som "de avskilda", "determinister", "Safa-bröderna" eller andra filosofiska grupper kunna existera? Hur kunde det vara så att de faktiskt existerade, hade anhängare och makt att ta bort den Heliga Svarta Stenen (på Kaba) från dess plats och komma undan med det? Hur kunde detta hända om inte nationen hamnat i ett tillstånd av koma och förfall? Det råder inget tvivel om att metoden för att utse härskare (kalifer) förde med sig varierande personer. Till exempel var Al Mo'tassem mycket mäktig – han besegrade romarna – men han deltog också i den avvikande gruppen som ansåg att Koranen var en skapelse. Han deltog även i tortyren av Imam Ahmad ibn Hanbal. Man kan också betrakta fallen med Al-Maamoon och Al-Watheq, som var lika mäktiga, men som också påverkades av romersk och grekisk filosofi samt Mu'tazilitisk tanke.

Å andra sidan ser vi på Omar ibn Abdulaziz som efterträdde några goda härskare som Abdul Malik ibn Marwan och Suleiman ibn Abdelmalik, som inte var på samma nivå som Omar ibn Khattab i sin religion och rakhet. Omar ibn Abdulaziz kunde förändra hela nationen på ungefär två år. Före honom skröt folk inför varandra om hur många hus eller palats de ägde, hur många slavflickor de hade eller hur mycket pengar de tjänade. Under hans dagar frågade de varandra om nattböner och memorering av Koranen. Omar ibn Abdulaziz uppnådde inte allt detta med tvång eller med makt, utan genom att vara en förebild i fromhet och gudsfruktan.

När hans guvernör i Afrika skickade ett meddelande till honom och informerade att allmosorna hade överskridit statskassan, och frågade honom vad han skulle göra, svarade Omar honom att befria slavarna, och sedan att slopa skatten för de svaga bland bokens folk (kristna och judar). Även efter allt detta fanns det fortfarande mer pengar. Hur kunde detta hända?

Ta också exemplet när Omar ibn Abdulaziz skickade ett brev till guvernören i Egypten där han sa åt honom att gå och kontrollera en fattig kvinna som hade klagat över att hennes hönshus hade rasat.

Han skickade sedan faktiskt sin guvernör för att gå och bygga upp hennes hönshus igen. En vanlig kvinna bland muslimerna kunde klaga till Omar och säga till honom:

"Omar, du blev placerad av Allah för att vaka över oss, och du sov."

Han använde inte vapnens makt eller våld, men han stod upprätt, och det gjorde nationen också.

Trots Omars rättfärdighet anklagade hans son Abdul Malek honom fortfarande för ouppmärksamhet! Så det handlar inte bara om ord, utan det handlar om arbete och handling tillsammans.

Det sägs att Omar blev förgiftad eftersom Yazeed Bin AbdulMalek och hans bror Hesham hade fått nog av honom eftersom han tog alla pengar från Bani Umayya och återförde dem till den offentliga statskassan. Från den tiden började alla katastrofer komma oavbrutet. Vi märker hur katastrofala prinsarna var under Bani Abbas styre, särskilt under den andra perioden – den svaga perioden: Det var löjligt; ett barn på sju år utsågs till kalif och manipulerades av sina följeslagare från alla håll.

Därför säger vi att förfallet började tidigt.

Jahilliyas (okunnighetens) frön hade såtts för länge sedan, även om det var möjligt för folket att återvända från detta. Vad Muawiya gjorde, nämligen att utse sin son till kalif, behövde inte bli en lag att följa därefter. Han försökte sitt bästa för att hantera situationen, eftersom han stod inför prövningar och fruktade för sitt folk, så det kan finnas någon ursäkt för att förklara hans handlingar, och Allah må förlåta honom eller prisa honom för det. Icke desto mindre, varför fortsatte institutionen med kronprinstitel ända till våra dagar, som om det var det enda sättet för härskare att tillträda?

När detta hände uppstod ett avstånd mellan huvudet och kroppens nation.
Folket var inte längre intresserade av att välja härskaren, eftersom de inte längre var delaktiga i processen, och så uppstod klyftor, och de växte sig allt större dag för dag med härskarnas korruption, hjärtans korruption, och utnämningen av korrupta partiska regeringslärda. Därför omslöts folket av korruption och hela livet blev korrupt.

Det råder ingen tvekan om att förfallet och spillrorna hopades generation efter generation, och blev enormt stora. Om vi tittar på det nu, kommer vi att finna att högen är enorm, och den samtida jahilliya har lyckats dra nytta av det förflutnas negativa aspekter genom att använda och tillämpa dem mot islam.

Det första steget för att rädda mänskligheten från avgrunden: Återupplivandet av Islam.

Qutb fortsätter:

"Det är nödvändigt att återuppväcka det muslimska samhället som är begravt under spillrorna av människoskapade traditioner från flera generationer, och som krossas under vikten av dessa falska lagar och seder som inte ens på långt håll är relaterade till den islamiska läran, och som, trots allt detta, kallar sig själv för 'den islamiska världen.'"

Jag är medveten om att det är ett stort avstånd mellan försöket till "återupplivande" och uppnåendet av "ledarskap", eftersom det muslimska samfundet för länge sedan har försvunnit från existens och från observation, och ledarskapet över mänskligheten har sedan länge gått över till andra ideologier och andra nationer, andra begrepp och andra system. Detta var den era under vilken Europas genialitet skapade sina underbara verk inom vetenskap, kultur, lagstiftning och materiell produktion, genom vilka mänskligheten har nått stora höjder av kreativitet och materiell bekvämlighet.

Det är inte lätt att finna fel hos uppfinnarna av sådana underbara ting, särskilt eftersom det vi kallar ”den islamiska världen” är fullständigt utan all denna skönhet. Men trots allt detta är det nödvändigt att återuppväcka islam.

Det finns ingen annan lösning än återuppväckelsen av islam.

Jahilliya – så som vi ser den – kommer inte att släppa det den har byggt så lätt, och den kommer att kämpa med största aggressivitet mot vem som helst som försöker förstöra dess existens, dess materiella makt eller dess kultur. Vi måste vara medvetna om naturen av denna kamp. Vi måste vara medvetna om att även om vi är svaga i materiell styrka och antal så kommer vi att behöva möta hela nationer – och inte bara nationer, utan hela mänskligheten – som har framsteg, makt, uthållighet och pengar till sitt förfogande i sin konfrontation med oss, enbart en liten grupp människor som endast har sin tro – men det finns inget annat sätt.

Det första steget är att etablera en återuppväckelse, och vi har sett detta uppnås tidigare i mänsklighetens historia: stora idéer har etablerats inledningsvis i endast en mans hjärta, och sedan, genom uthållighet, har civilisationer och nationer fötts. Den islamiska expansionen börjar från en troendes hjärta; ett hjärta som lyser och tänder andra hjärtan. Så det första steget är försöket att etablera återuppväckelsen, eftersom det inte finns något steg före det och det finns inget alternativ.

De egenskaper som gör det islamiska samhället kvalificerat att leda mänskligheten

Qutb fortsätter:

”Om vi ska utföra vår uppgift med insikt och visdom måste vi först klart veta naturen hos de egenskaper utifrån vilka det muslimska samhället kan uppfylla sin skyldighet som världens ledare. Detta är nödvändigt så att vi inte begår några fel redan i det allra första stadiet av dess rekonstruktion och återuppväckelse.

Det muslimska samhället idag är varken kapabelt till eller förväntat att inför mänskligheten presentera något stort geni inom materiella uppfinningar som kommer att få världen att böja sina huvuden inför dess överlägsenhet och därigenom återupprätta dess världsledarskap. Europas kreativa sinne ligger långt före på detta område, och åtminstone under ett par århundraden framöver kan vi inte förvänta oss att kunna konkurrera med Europa och uppnå överlägsenhet över det inom dessa områden."

Så vi fortskrider inte genom denna kvalifikation, även om uppnåendet av denna kvalifikation i sig själv är ett islamiskt krav.

Även om vi kan sträva efter att ha sådana kvalifikationer och att utmärka oss inom materiella framsteg, är verkligheten att vi inte har detta nu.

Det är inte förväntat – medan Europa redan har uppnått överlägsenhet – att vi fortskrider genom denna kvalifikation, eftersom vi inte kan konkurrera med Europa inom detta område, inte ens efter århundraden.

Så vi måste söka efter en annan kvalifikation att föreslå för mänskligheten:
"Därför måste vi ha någon annan egenskap, den egenskap som den moderna civilisationen inte besitter..." "För att uppnå ledarskap för mänskligheten måste vi ha något att erbjuda utöver materiella framsteg, och denna andra egenskap kan endast vara en tro och en livsväg som å ena sidan bevarar fördelarna med modern vetenskap och teknologi, och å andra sidan uppfyller de grundläggande mänskliga behoven på samma höga nivå som teknologin har uppfyllt dem inom området för materiell bekvämlighet. Och sedan måste denna tro och livsväg ta konkret form i ett mänskligt samhälle – med andra ord, i ett muslimskt samhälle."

Det verkligt mänskliga samhället är endast det muslimska samhället, och det kan inte finnas något mänskligt samhälle förutom det som verkligen är muslimskt...

Därför är varje samhälle antingen karaktäriserat som mänskligt eller som lägre än djurens. När det är ett muslimskt samhälle, då är det mänskligt, och ett jahilli-samhälle (okunnighetens samhälle) kan inte beskrivas som ett mänskligt samhälle. Detta frustrerar verkligen jahilliya; vi behandlar det som något annat än mänskligt. Det är något annat, och inte ens djuriskt – utan lägre. Vi kan inte säga att de är djur eftersom detta skulle vara orättvist mot djuren och en orättvisa. Djur utför sin roll; de är respektfulla varelser som fullgör sin uppgift, precis som växtlivet utför sin uppgift och uppfyller sin roll. Jahilliya når inte ens upp till denna nivå; de är förvrängda och fördärvade samhällen, och kan inte kallas på något annat sätt än att vara icke-mänskliga samhällen. Därför är det muslimska samhället det enda mänskliga samhället.

Qutb fortsätter:

”Hela världen är genomsyrad av jahilliya…”

Observera att han sade: ”**hela världen är**…”, så han uteslöt ingenting: ”**hela världen är genomsyrad av jahilliya**…”

Sannerligen, om Sayyid Qutb hade observerat någon plats på jorden som inte levde i jahilliya skulle han ha nämnt det; han vet exakt vad han säger:

”Om vi ser på källorna och grunderna för moderna levnadssätt, blir det tydligt att hela världen är genomsyrad av jahilliya, och alla de underbara materiella bekvämligheterna och högklassiga uppfinningarna minskar inte denna jahilliya. Denna jahilliya är baserad på uppror mot Allahs suveränitet…”

Så världen lever nu helt och hållet i jahilliya. Det ligger i jahilliya-naturens väsen att förneka den värdighet som Allah har skänkt mänskligheten. Sannerligen uppnås den högsta värdigheten för människan när hon helt och uteslutande tillber Allah och upprätthåller Hans auktoritet och suveränitet i samhället. Så när jahilliya gör uppror mot Allahs suveränitet och auktoritet och tvingar människan att lyda andra än Allah, då förnedrar jahilliya helt klart människans värdighet.

I detta avseende är islam privilegierad att vara den enda livsvägen som hedrar människan och ger henne särställning och värdighet:

"Vi har hedrat Adams barn; gett dem färdmedel på land och hav; försörjt dem med god och ren föda; och skänkt dem särskilda gåvor, över en stor del av vår skapelse."
(Koranen, Al-Isra 17:70)

Den muslim som håller fast vid denna livsväg, som bevarar människans värdighet, måste känna sig stark, stolt, trygg och självsäker. Dock säger vi inte att han ska vara arrogant; det finns en skillnadmellan att ha en hög status och att vara arrogant; en skillnad mellan självförtroende och att vara självbelåten. Vi måste veta att vi håller fast vid Sanningen, men vi kväver inte människor med denna Sanning som kyrkan gjorde tidigare, och vi förhäver oss inte heller över människor för att vi känner att vi är privilegierade, gynnade och överlägsna.

Det är här vägarna skiljs mellan livet i islam och jahilliya. Islam befriar människan från att dyrka något annat än Allah, medan jahilliya tvingar människan att dyrka allt utom Allah – vilket gör honom till en avgudadyrkare. Vi känner till många olyckliga fall i mänsklighetens historia, och även idag, där människor dyrkar andra i någon form eller annan, eller där människor dyrkar djur, till och med kor.

Så islam befriar människan från all form av dyrkan förutom för Allah, medan jahilliya dyrkar allt och vad som helst utom Allah. Detta är en oerhört viktig skiljelinje, och vi bör förstå detta tydligt; vi bör aldrig acceptera halva sanningar eller halva lösningar.

Ja, det finns människor som säger: ”Vi dyrkar Allah, ber och fastar, går till kyrkor, leder i moskéer, besöker tempel…” Men vad gäller resten av deras livsaktiviteter? Trots de utförda ritualer som de hävdar är för Allah, så går de sedan och fastställer människoskapade lagar, hämtar sina värderingar från människor och bestämmer sina relationer genom mänskligt lagstiftade regler. De delar upp suveräniteten och auktoriteten mellan Allah och människor, så att gudomligheten inte längre tillhör endast Allah, utan i stället blir ett partnerskap mellan Allah (svt) och människan.

Att dela suveräniteten mellan flera är, enligt islamisk förståelse, den största formen av polyteism eller avgudadyrkan, och detta accepterar Allah aldrig – för all suveränitet tillhör Honom.

Enligt Abu Hurayrah (må Allah vara nöjd med honom), som sade att Allahs Sändebud (frid vare med honom) sade:
Allah sade:
”Jag är så självständig att Jag inte har behov av någon kompanjon. Den som gör en handling både för Min och någon annans skull – den handlingen kommer Jag att förkasta och överlämna till den han satte vid Min sida.”

Detta återberättades av Muslim.

Allah säger också i den Ädla Koranen:

"Allah förlåter inte att man sätter medhjälpare vid Hans sida; men Han förlåter allt annat åt den Han vill. Den som sätter medhjälpare vid Allah har begått en oerhört svår synd."
(Surah An-Nisa 4:48)

Så den som sätter medhjälpare vid Allah, Allah utesluter honom från att vara bland Hans dyrkare. En sådan person betraktas aldrig som en dyrkare av Allah, även om han tror på Allah och även om han utför vissa ritualer och hänvisar till Allah i vissa lagar, såsom civila angelägenheter. Allah kommer aldrig att acceptera detta från honom, och Allah utesluter honom från Sin barmhärtighet eftersom han aldrig faktiskt tillbad Allah uteslutande.

Vad är uppdraget för den islamiska väckelsen och vad gör den unik?

Därför kan vi dra slutsatsen att det enda uppdraget för Muslimer och för dem som vill se en återupplivning av Islam eller Islamisk väckelse är att kommunicera, informera och förkunna Allahs (swt) sanna religion till hela mänskligheten. Detta är vårt enda uppdrag, och vi har ingen annan skyldighet än detta; vi vill inte vara specialister i islamisk

rättsvetenskap; vi vill inte vara grammatiklingvister (såsom Sibaweh), och inte heller specialisera oss i grundläggande vetenskaper som kemi eller fysik. Detta är inte vår roll, inte vår specialisering.

Det är möjligt att känna till vissa saker från varje disciplin, men dessa kommer inte att vara vår specialitet. Även om det verkar som att vi kan vara specialister inom alla dessa områden, skulle vi snart upptäcka att specialister finns överallt. Även om vi antar att vi alla kan ha doktorsexamen inom olika områden såsom rättsvetenskap, principer och grammatisk lingvistik, skulle vi inse att tusentals från Al-Azhar skulle vara som vi, så vad skulle särskilja oss från dem? Om vi alla blev mästare i kemi, fysik eller experter i medicin, skulle vi upptäcka att det finns tusentals från väst och öst som har samma examina, och även då skulle vi ändå vara beroende av dem.

Så detta är varken den kvalifikation eller specialisering vi söker. Vår kvalifikation och specialisering är att vi vet och förstår sanningen om denna religion och sanningen om sändebudens budskap. Så vi kallar mänskligheten till denna sanning. Detta är vår specialitet och vår kvalifikation.

Vi bör aldrig låta oss dras in i försök att separera oss från denna specialitet. Om de kommer till oss vid något tillfälle för att diskutera frågor om grammatisk lingvistik, rättsvetenskap, matematiska principer eller till och med kemi, kommer vi helt enkelt att säga till dem: ”Vem har påstått att vi är experter inom dessa områden? Vi kallar er bara till en sak: att Allah är den Ende, att Hans auktoritet gäller för allt, och vi vill att ni ska underkasta er Allahs auktoritet och bryta er fria från människors påtvingade maktutövning.”

Fallet är enkelt, logiskt och rakt på sak. Antingen accepterar och erkänner du, eller så vägrar du – då är det slut. Varför bekämpar ni oss? Varför torterar ni oss? Varför fängslar ni oss?

Så om vi förstår den verkliga innebörden av detta uppdrag, och den verkliga innebörden av detta fall, blir vi stolta och starka, så vi låter oss aldrig dras in i trånga gränder och återvändsgränder. Låt oss alltid befinna oss på det öppna fältet, eftersom vi är överlägsna. Deras reaktion på detta kan leda till vår död... så må det vara välkommet: detta är den yttersta segern.

Framställt på detta sätt är saken alltså mycket enkel och mycket tydlig.

Qutub förklarar stolt och med extremt självförtroende:

”Utan tvekan besitter vi denna nya sak som är fulländad till högsta grad, en sak som mänskligheten inte känner till och inte är kapabel att frambringa.”

Detta självförtroende och denna visshet är vad vi behöver fylla våra hjärtan med. En muslims eller en islamisk förkunnare ska i sitt hjärta vara säker på att han har rätt, så han tvekar inte att sprida budskapet. Han behöver inte förhandla eller kompromissa;

han har redan bestämt sig för att han besitter något helt nytt för mänskligheten som denna inte kan producera.

Detta stycke beskriver exakt den islamiska förkunnarens sinnelag och hjärta: han befinner sig på höjden av kunskap, visshet, självförtroende och lycka med budskapet – han är extremt stärkt av att utmana jahilliya. Detta påminner oss om Allahs Sändebud, Noa (frid vare med honom), och återge för dem berättelsen om Noa, när han sa till sitt folk:

”O mitt folk, om det är för tungt för er att jag stannar bland er och påminner er om Allahs tecken – så lita jag på Allah. Fatta då ert beslut, ni och era medgudar, och låt inte beslutet vara dolt för er. Verkställ sedan ert beslut mot mig och ge mig ingen frist. Men om ni vänder er bort, så har jag inte bett er om någon lön. Min lön kommer endast från Allah, och jag har blivit befalld att vara en av dem som underkastar sig.”
(Surah Yunus 10:71–72)

Detta är höjdpunkten av utmaning och självförtroende – och här bör de islamiska förkunnarna befinna sig. Självförtroende utan tvekan; vi behöver inte diskutera; vi behöver inte de professionella, avlönade lärda för att lära oss islam. Om de försöker, kommer vi att säga till dem: ni är inte kvalificerade att undervisa i islam; ni känner inte till den verkliga islam. Ni har fördjupat er i alla detaljer kring renhet och tvagning men har aldrig brytt er om att förstå kärnan i islam – tawheed (att beskriva Allah (swt) som den ende som besitter sina gudomliga egenskaper). Ni har fördjupat er i detaljerna kring vad som bryter tvagningen, men aldrig brytt er om att lära er vad som bryter vittnesbördet "det finns ingen gud utom Allah". Ni är långt ifrån kärnan i islam, vare sig ni accepterar det eller ej, och detta är sanningen. Vi ska inte låta oss dras med av deras trakasserier. Vi känner till Koranen och livsexemplet från Allahs Sändebud, Muhammad (fred vare med honom), och hur alla sändebud (frid vare med dem alla) handlade med sin religion. Vi har mycket omfattande kunskap i detta ämne – vårt bevis är tydligt och vår Bok är upplysande.

Varför den islamiska väckelsen bör börja i den islamiska världen – och hur?

Qutub säger:

”Utan tvekan besitter vi denna nya sak som är fulländad till högsta grad, en sak som mänskligheten inte känner till och inte är kapabel att frambringa.”

”Men som vi har sagt tidigare: skönheten i detta nya system kan inte uppskattas om det inte tar en konkret form. Därför är det avgörande att en gemenskap organiserar sitt samhälle enligt detta system och visar världen. För att åstadkomma detta måste vi initiera rörelsen för islamisk väckelse i ett Muslimskt land.”

Varför säger Qutub "i ett Muslimskt land?" Det kan bero på att det finns vissa gemensamma förståelsepunkter i dessa länder: De tror på Koranen och att Muhammad (fred vare med honom) var den sista Sändebudet. De tror att Allah (swt) är En, Han är Skaparen, Givaren, den Ende som kan skänka nytta eller skada. På denna grund kan vi påbörja dialogen. Detta betyder inte att andra nationer inte bör kallas till islam, men det råder ingen tvekan om att det islamiska området, med dess historia och gemensamma fakta, är den mest sannolika utgångspunkten för den islamiska återuppståndelsen.

Qutub fortsätter:

”Hur är det möjligt att påbörja uppgiften att återuppliva islam? Det är nödvändigt att det finns en förtrupp som ger sig av med denna beslutsamhet och sedan fortsätter vandra på vägen...”

Varje idé måste representeras av en människa. Denna person bör kalla till idén, bli entusiastisk och lojal för dess skull, och fullständigt förkroppsliga denna idé.

Därför måste det finnas en förtrupp som ger sig iväg med beslutsamhet, och beslutsamhet är det viktigaste som gruppens individer måste ha när de påbörjar vilket arbete eller vilken handling som helst.

Så flera steg passeras innan en beslutsam grupp blir etablerad. Inledningsvis formas en idé eller oro, som sedan följs av starka känslor och känslosamhet, vilket leder till passion och entusiasm, som slutligen förverkligas i beslutsamhet.

"Så det var genom en barmhärtighet från Allah som du var mild mot dem. Hade du varit hård och hårdhjärtad, skulle de ha skingrats från omkring dig. Så förlåt dem, be Allah om förlåtelse för dem, och rådslå med dem i angelägenheterna. Men när du fattat ett beslut, lita då på Allah. Sannerligen älskar Allah dem som litar på Honom."
(Surah Aali-‘Imran 3:159)

Så beslutsamhet är det sista steget som omedelbart föregår verkställande. Qutb fortsätter:

"Det är nödvändigt att det finns en förtrupp som ger sig av med denna beslutsamhet och sedan fortsätter att gå på vägen, marscherande genom det väldiga havet av jahilliya som har omslutit hela världen. Under sin färd bör den hålla sig något avskild från denna allt omfattande jahilliya, men också behålla vissa band till den..."

När denna förtrupp verkligen antar tron på Sanningen och tar sina första steg i att möta detta väldiga hav av jahilliya, uppfyller den spontant denna isolering, avskildhet eller distansering från jahilliya. Denna isolering är inte något låtsat eller ytligt, utan något som naturligt påtvingar och tvingar sig fram genom insikten om denna Sanning och dess tillämpning på verkligheten.

Så när vi finner oss själva på en religion och vårt folk på en annan religion, då sker denna "avskildhet" eller känslomässiga distansering som ett resultat av att vi inte längre tillhör denna nation. Vi är inte längre en del av denna nations vävnad – varken i våra tankar, ambitioner, metoder, känslor, nöjen eller allvarliga strävanden. Ingenting hos oss liknar dessa människor. Alla medel och band har klippts, och vi har blivit något annat än dem. Så isoleringen, avskildheten eller distanseringen kan inte fabriceras, och den är heller inte något vi bara försöker inducera inom oss själva.

Den som inte känner denna isolering när han känner till Sanningen, måste vara säker på att han faktiskt ännu inte har känt den verkliga Sanningen – och att denna Sanning ännu inte har funnit sin väg in i hans hjärta.

Men när denna Sanning kommer in genom den rätta porten och blandas med vårt blod, våra känslor och fyller våra hjärtan med tillfredsställelse, då uppstår denna känslomässiga isolering spontant. Och det är en känslomässig isolering eftersom vi ännu inte har beslutat att tillämpa en fysisk isolering.

Även om det i våra liv finns isolering, finns det också en viss typ av förbindelse med jahilliya i andra aspekter: vi lever inom det jahiliyyska samhället, tar emot och ger i handel, relationer, grannskap, socialt liv och utbildning. Vi lever fortfarande inom jahilliya-systemets ramar och vi hanterar fortfarande dem.

Det är därför det fortfarande finns broar mellan oss och dem, särskilt för dem som är avsedda för kallelsen. Just av denna anledning måste det finnas broar mellan oss och dem.

Därför isolerar vi oss inte både känslomässigt och fysiskt på samma gång och går och lever i grottor och öknar. Allahs Sändebud, Muhammad (fred vare med honom), gjorde inte det – tvärtom levde han bland jahilliya, kallade folket, höll banketter, utvecklade vänskaper och relationer. De litade på honom med sina ägodelar, och han gjorde affärer med dem. Allt detta hände medan han höll fast vid Sanningen i sitt hjärta och insisterade.

När denna förtrupp vandrar vägen och beger sig iväg med beslutsamhet, då måste den känslomässiga isoleringen äga rum, även om de i verkligheten fortfarande kommer att ha att göra med jahilliya. Därför kommer denna förtrupp att behöva vägvisare, vägskyltar och milstolpar längs vägen.

Vi kommer att förklara senare hur denna förtrupp ska förhålla sig till jahilliya: vilka är områdena för relationer, vilka regler reglerar dessa relationer, vilka är värderingarna, målen och metoderna, och hur ska de uppnå isoleringen inom sig själva? Detta kommer att vara ämnet för förklaring i resten av boken.

Vägmärken på vägen till återupplivning av Islam.

Qutb fortsätter:

"Det är absolut nödvändigt för gruppen som beslutar sig för att återupprätta islam på nytt att ha milstolpar. Dessa milstolpar kommer att lära dem kännetecknen på deras roll, det verkliga uppdrag som väntar dem och målen de strävar efter att uppnå på lång sikt. Dessa milstolpar kommer att hjälpa dem förstå var de ska börja sin långa resa, vilken inställning de ska ha till den jahilliya som har spridit sig över hela jorden och vilken typ av relationer de kommer att ha inom det samhälle de lever i – när de ska samarbeta med andra och när de ska separera från dem.

Dessa milstolpar kommer också hjälpa de islamiska förespråkarna att förstå vilka deras egna egenskaper är och vilka egenskaper som kännetecknar den jahilliya som omger dem; hur de ska tala till jahilliya med islams språk, och vilka frågor de ska lyfta fram. Dessutom kommer de tydligt att veta vilken deras källa är för att fastställa alla dessa milstolpar och hur de ska närma sig denna vägledningskälla.

Det är mycket viktigt att dessa milstolpar är fast förankrade i Koranen, då detta är den yttersta källan till den islamiska trosläran. Det är också viktigt att förstå hur Koranen vägledde den första generation som Allah utvalde för denna Religion och hur de förändrade historien för den värld vi lever i."

Den första viktiga milstolpen eller vägmärket är att känna igen ”**egenskaperna av deras roll**”, eller naturen av uppgiften som är ledarskap: Det vill säga att leda mänskligheten till Allah och till Hans vägledning. De måste inse att de har ärvt en enorm och avgörande uppgift, så att de aldrig minskar eller förminskar från naturen av deras roll eller från sig själva. De måste vara fulla av självförtroende och förstå omfattningen av sitt arbete. Allah (swt) säger om dem:

NI UTGÖR det bästa samfund som fått uppstå [bland och] för människorna: ni anbefaller det som är rätt och förbjuder det som är orätt och ni tror på Gud. Om efterföljarna av äldre tiders uppenbarelser hade trott [på denna], skulle det helt visst ha varit bäst för dem. Fastän det finns bland dem de som tror, har de flesta av dem förhärdat sig i trots och olydnad. *Ali-Imran vers 110*

och bli till en gemenskap av människor som uppmanar varandra att göra gott och anbefaller det som är rätt och förbjuder det som är orätt. Dem skall det gå väl i händer.

(Sura Aali ’Imran 6:104)

Individen måste vara full av tro eftersom han är utsedd för en omfattande roll; han kan uppfatta sig själv som liten, enkel och ödmjuk men eftersom Allah (swt) har använt honom måste han resa sig till nivån för denna anställning och acceptera gåvan från Allah (swt) för att ha valt ut honom från all denna jahilliya, och säga åt honom att gå och vandra på Profeternas väg.

"Allah vet bäst till vem Han ska anförtro sina uppdrag (och budskap)." (Al-Anaam:124)

Allah (swt) favoriserar inte någon utan förtjänst, och Han begår inte någon orättvisa; Han (swt) är Allvetande, och Han gör aldrig något godtyckligt eller av fåfänglighet, och Han är upphöjd långt över allt detta. Allah (swt) handlar utifrån Sin egen barmhärtighet, vilja och kunskap.

Den andra milstolpen är att förstå ”**det verkliga arbete som väntar dem**”, vilket är att förmedla Allahs budskap och att vägleda mänskligheten till denna sanning. Detta är deras plikt, och detta är den mest storslagna plikt en människa kan fullgöra; det hade varit plikten för alla Allahs sändebud, och nu är det även vår, att kalla människor till denna sanning. Lärda är sändebudens efterträdare, och vi måste veta att detta arbete är det största bland alla arbeten. Detta betyder att vi inte får spara någon möda utan verkligen måste sträva. Vi måste arbeta med största kapacitet för att uppfylla kraven för detta arbete. Det är inte rättvisa att ge detta arbete resterna av vår tid eller bitar från vår styrka och våra ansträngningar. Vi måste ge detta arbete den mest värdefulla tiden och de mest värdefulla ansträngningarna.

Den tredje milstolpen är att vara medveten om ”**målet**”, vilket är att vara en hängiven tjänare till Allah. Det yttersta syftet är att tillbe Allah, den Store och Allsmäktige. Vi söker inte makt; vi söker inte pengar; vi söker inte prestige och vi söker inte höga världsliga positioner. Vi bryr oss inte om något av detta. Vi är nöjda med att leva och dö utan att någon hört talas om oss. Vi söker endast vårt yttersta syfte, vilket är att tillbe Allah (swt).

Att tillbe Allah betyder att våra begär inte ska följa något som Allah inte vill. Detta är den yttersta tillbedjan. Detta är höjdpunkten som kräver hårt arbete från oss för att kunna klättra och nå nivån där våra begär är i linje med det som Allahs Sändebud, Muhammad (sas), kom med, vilket är sanningen. Hur når vi denna höga topp? Detta kräver ansträngning där det inte finns sömn, slöseri eller lek.

Vi måste vara medvetna om att detta syfte är så högt och storslaget att det förtjänar och kräver all denna ansträngning. Således är den tredje milstolpen att vara medveten om det yttersta syftet, vilket är att tillbe Allah (swt) och att uppfylla vad denna tillbedjan kräver av representation och egenskaper.

Den fjärde milstolpen är att vara medveten om ”**var man ska börja sin långa resa**,” startpunkten för att förmedla Budskapet, vilket är att börja med de grundläggande trosartiklarna i Islam, sammanfattade i den stora sanningen och vittnesbördet: ”det finns ingen gudom utom Allah.”

Den femte är ”**naturens beskaffenhet i deras hållning gentemot jahilliya som har spridit sig över hela jorden,**” vilket är att tydligt identifiera sin position gentemot jahiliyya, att vara isolerad och särskild från jahiliyya.

Den sjätte är att känna igen ”**vilken typ av relationer de kommer att ha inom det samhälle de lever i – var de kommer att mötas och var de kommer att skilja sig från andra,**” vilket i praktiken innebär att förstå var man ska korsa vägar med människor och var man ska skiljas, alltså frågan om lojalitet och fiendskap. Förtruppen måste vara medveten om hur man ska umgås och samarbeta med människor och när man ska gå skilda vägar, och grunden på vilken detta avgörs.

Den sjunde är att vara medveten om ”**deras egenskaper och egenskaperna hos den jahiliyya som omger dem.**” Detta kan också beskrivas som att känna igen den nuvarande verkligheten. Det är absolut nödvändigt för förtruppen att känna till den nuvarande verkligheten mycket väl: att känna sina egna egenskaper, och sedan känna till egenskaperna hos den jahilliya som omger dem för att kunna avgöra avståndet mellan sig själva och jahilliya och också fastställa startpunkten i hur man ska hantera jahilliya.

Den åttonde är att känna igen ”**hur de ska tala till jahilliya med islams språk, och vilka frågor de ska presentera.**” Detta är i grunden metodologin för den islamiska rörelsen. Vi måste vara mycket noga med metodologin när vi talar till jahilliya. Inte varje tal och kommunikation är lämplig, och inte varje startpunkt och engagemang är korrekt. På samma sätt kan vi inte acceptera vilka metoder som helst för att tala till jahiliyya. Användningen av den rätta metodologin är det som skiljer de islamiska rörelserna åt.

Den nionde är att ”**de tydligt kommer att veta sin källa för att fastställa alla dessa milstolpar,**” och ”att dessa milstolpar är fast grundade i Koranen eftersom detta är den yttersta källan till den islamiska trosläran” – detta är den mycket viktiga frågan om att vara medveten om var och hur vi tar emot vägledning. Att fastställa källan som ska etablera sanningen och leda oss till den rätta metodologin är en mycket viktig sak.

Till sist, **den tionde** är ”**sättet att närma sig denna källa till vägledning**” och ”**hur Koranen vägledde den första generationen som Allah valde för denna religion och hur de förändrade världshistorien**” – detta är att vara medveten om hur och med vilken anda Islam först etablerades av den första lysande gruppen – den utvalda gruppen – Profetens följeslagare. Allah använde verkligen dem för att etablera Islam så som Han ville. Följeslagarna är det perfekta exemplet som vi borde följa när vi tillämpar islams grundläggande principer. Vi måste se hur de utvecklade sig själva och hur de etablerade Islam som en levande verklighet. Vi ser hur Omar (må Allah vara nöjd med honom) förvandlades från Omar den stränge, våldsamme och arrogante till den vägledde, lärde, ledaren och barmhärtige tjänaren till Allah. Hur ägde denna förvandling rum? Hur förvandlades Khalid bin Al-Waleed (må Allah vara nöjd med honom) från att vara en fiende till Islam till Allahs dragna svärd, kämpande för Islams skull? Hur förvandlades Al-Moghiera Bin Sho’ba (må Allah vara nöjd med honom) från att vara en kriminell bandit till att bli en stjärna bland de största medlemmarna av det första islamiska samhället?

Vi behöver veta hur Islam framträdde i levande exempel, så att vi kan efterlikna dem i våra egna liv. När vi var i Muslimska brödraskapet fick vi höra att vi skulle leta bland

Profetens följeslagare för att se om vi kunde hitta någon som liknade oss själva. Sedan kunde vi försöka ta honom som ett praktiskt föredöme. Till exempel, den som observerar sig själv som lugn och som tycker om att fromhet och hängivenhet, söker bland Budbärarens följeslagare efter någon som kännetecknades av dessa egenskaper, och lär dig sedan hur den följeslagaren ledde kampen med sig själv och Satan. På samma sätt, den som är hetsig och nervös söker ett exempel som Omar (må Allah vara nöjd med honom), för att se hur Omar lyckades förvandlas från denna arroganta och våldsamma man till att bli en barmhärtighet för muslimerna. Det är en tilltalande tanke att vi kanske kan efterlikna det.

Så var och en av oss borde söka efter sin like bland Sändebudets följeslagare för att efterlikna och följa. Vi borde bli uppmuntrade av det faktum att Sändebudets följeslagare var människor som vi, medan det vore mycket svårt eller omöjligt att föreställa sig att nå Sändebudets horisont, eftersom han trots allt var Allahs Sändebud, syndfri.

Ändå kan vi hoppas att bli som Omar; varför inte? Varför skulle inte jag kunna vara som AbdulRahman Bin Ouf? Varför skulle inte jag kunna vara som Ali? Varför skulle inte jag kunna vara som Muhammad Bin Maslama? Varför skulle inte jag kunna vara som Abi Saeed Al-Khudri? Vi borde försöka förstå hur de hanterade sig själva för att uppnå dessa höga och stora höjder.

Sammanfattningsvis, detta är de tio milstolparna, eller vägskyltarna, som är kärnan i denna bok. Vi kommer att finna – när vi kommenterar boken – kraven för ledarskap och dess egenskaper, metoderna för da‘wa och kallelsen till Islam, och innebörden av tillbedjan och dess egenskaper.

Vi kommer att lära oss om tron och hur man ska börja med den och hur man ska förklara detta kärnbegrepp. Vi kommer också att lära oss innebörden av att vara särskild från denna jahiliyya och hur vi borde interagera med de verkligheter som omger oss. Vi kommer också att lära oss om det sätt att leva som denna religion instruerar oss och källan för att erhålla denna vägledning. Vi kommer att förstå naturen av vår relation med denna jahiliyya i termer av lojalitet och avståndstagande, och den modell och det exempel som vi måste efterlikna i våra liv.

"Ni är det bästa folk som har frambringats för människorna: ni uppmanar till det rätta, förbjuder det orätta och tror på Allah. Om Bokens folk hade trott, vore det bättre för dem. Bland dem finns de som tror, men de flesta av dem är trotsiga syndare."
(Surah Aali 'Imran 3:110)

"Låt det bland er finnas en grupp människor som inbjuder till det goda, befaller det rätta och förbjuder det orätta – det är de som skall nå framgång."
(Surah Aali 'Imran 3:104)

Individen måste vara full av tro, eftersom han är utsänd för en väldig uppgift; han kanske uppfattar sig själv som liten, enkel och ödmjuk, men eftersom Allah (swt) har valt ut honom måste han höja sig till nivån för denna uppgift och acceptera den gåva från Allah (swt) som innebär att ha blivit utvald bland all denna jahilliya, och fått befallningen att vandra på profeternas väg.

"Allah vet bäst var (och hur) Han ska lägga sin sändning."
(Surah Al-An'am 6:124)

Allah (swt) gynnar inte någon utan förtjänst, och Han begår ingen orättvisa; Han (swt) är den Allvetande, och gör aldrig något slumpmässigt eller utan syfte – högt upphöjd är Han över allt sådant. Allah (swt) handlar i enlighet med Sin Barmhärtighet, Sin Vilja och Sin Kunskap.

Den andra milstolpen är att förstå "det verkliga arbete som väntar dem"

Det är att förmedla Allahs budskap och vägleda mänskligheten till denna Sanning. Detta är deras uppdrag, och det är det mest ärofyllda uppdrag en människa kan ha – det var alla Allahs profeters uppdrag, och nu är det vårt. Vi är kallade att kalla människor till denna Sanning. De lärda är profeternas arvtagare, och vi måste förstå att detta arbete är det största av alla uppgifter. Det innebär att vi inte får spara på ansträngningarna. Vi måste arbeta med full kapacitet för att uppfylla detta uppdrag. Det är orättvist att ge detta uppdrag resterna av vår tid eller kraft. Vi måste ge det den mest värdefulla tiden och de största ansträngningarna.

Den tredje milstolpen är att vara medveten om "målet"

Målet är att vara en hängiven tjänare till Allah. Det yttersta syftet är att dyrka Allah den Store och Allsmäktige. Vi söker inte makt; vi söker inte pengar; vi söker inte prestige och vi eftersträvar inte höga världsliga positioner. Vi bryr oss inte om något av detta. Vi är nöjda med att leva och dö utan att någon hör talas om oss. Det enda vi söker är vårt yttersta syfte: att dyrka Allah (swt).

Att dyrka Allah innebär att våra begär inte följer något som Allah inte vill. Det är den högsta formen av dyrkan. Detta är höjdpunkten som kräver hårt arbete av oss för att kunna bestiga och nå den nivå där våra begär är i linje med det som Allahs Sändebud, Muhammad (sas), kom med – nämligen Sanningen. Hur når vi denna höga topp? Det kräver ansträngning utan sömn, utan slöseri, utan lek.

Vi måste vara medvetna om att detta syfte är så högt och ädelt att det förtjänar all denna ansträngning. Därför är den tredje milstolpen medvetenheten om det yttersta syftet: att dyrka Allah (swt) och att uppfylla allt som denna dyrkan kräver av representation och egenskaper.

Den fjärde är att vara medveten om **”var man ska börja sin långa resa”**, startpunkten för att förmedla Budskapet – vilket är att börja med Islams grundläggande troslära,

sammanfattad i den stora Sanningen och vittnesbördet: **”La ilah illa Allah” -** Det finns ingen gudom utom Allah.

Den femte är att förstå **”vilken hållning man ska ha gentemot jahilliya som har spridit sig över hela jorden”**, vilket innebär att klart identifiera sin position gentemot jahilliya – att vara åtskild och särskild från den.

Den sjätte är att känna till **”vilken typ av relationer man kommer att ha inom det samhälle man lever i – var man möts och var man skiljs från andra”**, vilket i praktiken handlar om att förstå var man korsar vägar med människor och var man går skilda vägar – alltså frågan om **lojalitet och fiendskap**. Förtruppen måste veta hur man bemöter och samarbetar med människor, och när man måste skiljas från dem, samt grunden för detta beslut.

Den sjunde är att vara medveten om **”sina egna kännetecken och kännetecknen för den jahilliya som omger dem”**. Det kan också beskrivas som att känna till den aktuella verkligheten. Det är avgörande att förtruppen känner till verkligheten mycket väl: först förstå sina egna egenskaper, sedan förstå jahiliyyas egenskaper för att kunna avgöra avståndet mellan dem och för att fastställa utgångspunkten i bemötandet av jahilliya.

Den åttonde är att känna till **”hur de ska tala till jahilliya med Islams språk och vilka frågor de ska framföra”**. Detta är i själva verket metodologin för den islamiska rörelsen. Vi måste vara ytterst medvetna om metodologin när vi bemöter jahilliya. Inte varje tal eller kommunikation är lämplig, och inte varje startpunkt eller kontakt är korrekt. På samma sätt kan vi inte godta alla möjliga metoder för att bemöta jahilliya. Att tillämpa rätt metod är det som särskiljer alla islamiska rörelser från varandra.

Den nionde är att **”de klart vet vilken källa de hämtar dessa milstolpar från”** och att **”dessa milstolpar är fast grundade i Koranen, eftersom den är den yttersta källan till den islamiska trosläran”** – detta är den mycket viktiga frågan om varifrån och hur vi hämtar vägledning. Att fastställa källan som bekräftar Sanningen och leder oss till den rätta metodologin är en mycket avgörande sak.

Till sist, **den tionde**, är **”sättet att närma sig denna vägledningskälla”** och **”hur Koranen vägledde den första generationen som Allah valde för denna Religion och hur de förändrade världshistorien.”** Det handlar om att förstå hur och med vilken ande Islam etablerades av den första lysande gruppen – den utvalda gruppen – Profetens följeslagare. Allah använde dem för att upprätta Islam, enligt Hans vilja.

Följeslagarna är det perfekta exemplet som vi ska efterlikna när vi tillämpar Islams grunder. Vi måste se hur de utvecklade sig själva och hur de gjorde Islam till en levande verklighet. Vi ser hur Omar (må Allah vara nöjd med honom) förvandlades från att vara den hårde, våldsamme och arrogante till att bli den vägledde, lärde, ledaren och Allahs barmhärtige tjänare. Hur skedde denna omvandling?

Hur kunde Khalid ibn Al-Waleed (må Allah vara nöjd med honom) gå från att vara en fiende till Islam till att bli Allahs dragna svärd, kämpande för Islams skull?

Hur kunde Al-Mughira ibn Shu'ba (må Allah vara nöjd med honom) gå från att vara en kriminell bandit till att bli en stjärna bland de främsta i det första islamiska samhället?

Vi måste veta hur Islam manifesterades i levande exempel, så att vi kan efterlikna dem i våra egna liv. När vi var i Muslimska Brödraskapet blev vi uppmanade att söka bland Profetens följeslagare efter någon som liknade oss själva, så att vi kunde försöka ta honom som en praktisk förebild.

Den som är lugn till sin natur och tycker om gudsfruktan och fromhet, bör söka bland Profetens följeslagare efter någon som utmärktes av dessa egenskaper, och sedan lära sig hur denne följeslagare förde kampen mot sig själv och Satan. På samma sätt bör den som är hetlevrad och nervös söka ett exempel som Omar (må Allah vara nöjd med honom), för att se hur Omar lyckades förvandla sig från denna arroganta och våldsamma man till att bli en barmhärtighet för muslimerna. Det är en trevlig tanke som vi kanske kan efterlikna.

Så var och en av oss bör söka efter sin motsvarighet bland Profetens följeslagare för att imitera och följa honom. Vi bör känna oss uppmuntrade av att Profetens följeslagare var människor precis som vi, medan det skulle vara mycket svårt eller omöjligt att föreställa sig att nå Profetens nivå, eftersom han trots allt var Allahs Sändebud – syndfri.

Ändå kan vi hoppas på att bli som Omar – varför inte? Varför skulle inte jag kunna vara som AbdulRahman ibn Awf? Varför skulle inte jag kunna vara som Ali? Varför skulle inte jag kunna vara som Muhammad ibn Maslama? Varför inte som Abu Sa'id al-Khudri? Vi bör försöka förstå hur de hanterade sig själva för att uppnå dessa höga och ärofyllda höjder.

Sammanfattningsvis är detta de tio milstolparna – eller vägskyltarna – som utgör kärnan i denna bok. Vi kommer, när vi kommenterar boken, att finna kraven för ledarskap och dess egenskaper, metoderna för da'wa (islamsk upplysning) och kallelsen till Islam, samt tillbedjans innebörd och dess egenskaper.

Vi kommer att lära oss om tron (ʿaqīdah), hur man börjar med den och hur man förklarar detta kärnbegrepp. Vi kommer också att lära oss vad det innebär att vara särskild och distinkt från denna jahilliya och hur vi bör förhålla oss till verkligheten omkring oss. Vi kommer att få förståelse för den livsstil som denna religion föreskriver oss, och källan varifrån vi hämtar denna vägledning. Vi kommer att förstå arten av vår relation till denna jahilliya i fråga om lojalitet och förkastande, och den modell och det exempel vi måste efterlikna i våra liv.